

Bakit pinaparusahan ng Diyos sa pamamagitan ng apoy?

Ano ang nararamdaman natin tungkol sa isang tao na tinanggihan ang kanyang ina at ama, ininsulto sila, pinalayas sila mula sa bahay, at iniwan silang nasa kalye?

Kung ang isang tao ay nagsabi na siya ay dadalhin sa kanyang bahay, papakainin, at pasasalamat siya sa kanyang ginawa, tatanggapin ba ng mga tao ang kanyang kilos? Iginagalang ba ng mga tao ang ganitong gawain? Para sa Diyos, ang halimbawa ay mas mataas, ano ang ating inaasahan na magiging kapalaran ng isang tao na tinanggihan ang kanyang Lumikha at tinanggihan Siya? Ang taong pinarusahan ng apoy ay tila inilagay sa tamang lugar, dahil tinanggihan niya ang kapayapaan at kabutihan sa lupa, kaya't hindi siya nararapat sa kaginhawahan ng paraiso.

Ano ang inaasahan nating gawin sa isang tao na nagpapahirap sa mga bata gamit ang kemikal na mga sandata, na ipapadala siya sa paraiso nang walang pagsusulit?

At ang kanilang kasalanan ay hindi isang limitadong pagkakasala sa oras kundi isang permanenteng katangian.

'...At kung sila ay ibabalik, sila'y babalik sa ipinagbabawal sa kanila, at sila ay mga sinungaling.' [309] (Al-An'am: 28).

At sa Araw ng Paghuhukom, sila ay magpapatuloy sa pagsisinungaling at pagmamalaki. '

Sa Araw na bubuhayin silang lahat ng Diyos, sila ay manunumpa sa Kanya tulad ng kanilang pagsisinungaling sa inyo, at iniisip nilang sila ay mayroong bagay (na totoo). Hindi ba't sila ang mga sinungaling?' [310] (Al-Mujadila: 18).

Ang kasamaan ay maaari ring manggaling sa mga taong may inggit at galit sa kanilang mga puso at nagpapasimula ng mga problema at hidwaan sa pagitan ng mga tao. Kaya't makatarungan lamang na ang kanilang kaparusahan ay ang apoy, na naaangkop sa kanilang kalikasan.

'At ang mga tumanggi sa Aming mga tanda at nagmataas laban dito, sila ay magiging mga kasamahan ng apoy, sila ay mananatili doon.[311]' (Al-A'raf: 36).

Ang katangian ng Diyos bilang makatarungan ay kinakailangan na Siya ay

maghiganti, bilang karagdagan sa Kanyang awa. Sa Kristiyanismo, ang Diyos ay 'Pag-ibig' lamang, sa Hudaismo, ang Diyos ay 'Galit' lamang, ngunit sa Islam, ang Diyos ay makatarungan at maawain, at may mga pinakamagandang pangalan, na nagtataglay ng mga katangian ng kagandahan at kamahalan.

At sa praktikal na buhay, ginagamit natin ang apoy upang alisin ang mga dumi mula sa purong materyales, tulad ng ginto at pilak. Kaya't ang Diyos - para sa Kanya ay ang pinakamataas na halimbawa - ay gumagamit ng apoy upang linisin ang Kanyang mga lingkod sa buhay sa kabila ng kanilang mga kasalanan, at inilalabas mula sa apoy ang sinumang may katiting ng pananampalataya sa kanyang puso sa pamamagitan ng Kanyang awa.

سؤال وجواب حول الإسلام

Source: <https://the-faith.com/qa/tl/show/120/>

Arabic Source: <https://the-faith.com/qa/ar/show/120/>

Monday 1st of June 2026 09:10:21 PM